

“अमन्त्रिका तु कार्ययं स्त्रीयामावृद्धशतः” ॥
 आरुतः, त्रि, (आड् + रु + क्तः) कृतावरणः ।
 तत्पर्यायः । वेष्टितम् २ वलयितम् ३ संवीतम् ४
 रुद्धम् ५ । इत्यमरः ॥ (आच्छादितं, प्रादुर्गतं,
 आकीर्णं । वर्णभेदः स च ब्राह्मणादुग्रजातीयायां
 जातः ।)
 आरुतः, त्रि, (आड् + रु + क्तः) कृतावरणः ।
 आरुतः । इत्यमरटीका ॥ (अभ्यस्तः, क्रमवैप-
 रीत्वेन स्थापितः, प्रतिनिवृत्तः, पलायितः, उद-
 न्तितः, परिवर्तितः । यथा उत्तरचरिते,
 “स कृतञ्च एव सन्दर्भोऽस्माकमावृत्तः” ।)
 आवेगः, पुं, (आड् + विञ् + घञ्) त्वरा । इति
 हेमचन्द्रः ॥ (यथा दशरूपके,—
 “आवेगः सम्भोऽस्मिन्नभिसरजनिने शस्त्रना-
 गादिधोगो वातात् पांशुपदिग्धस्वरितपदगत-
 वर्धजे पियडिताङ्गः” । यथा अमरशतके ८, ३ ।
 “आवेगादवधीरितः प्रियतमस्तुष्योऽस्थितस्तत्-
 क्षणात्” ।)
 आवेगी, स्त्री, (आड् + विञ् + घञ् + डीप्) वृद्ध-
 दारकवृद्धः । इत्यमरः राजनिर्घण्टः ।
 (अस्या गुणादयो वृद्धदारकशब्दे वृद्ध्याः ॥)
 आवेदनं, स्त्री, (आड् + विड् + ल्युट्) निवेदनं ।
 (विज्ञापनम् ।)
 आवेशः, पुं, (आड् + विष् + घञ्) अहङ्कार-
 विशेषः । तत्पर्यायः । संरम्भः २ आटोपः ३ ।
 अपस्माररोगः । इति हेमचन्द्रः ॥ भूतादिना
 रोगः । तत्पर्यायः । भूतसञ्चारः २ भूतक्रान्तिः ३
 ग्रहामयः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ आसक्तिः ।
 अभिनिवेशः ॥ (यथा रघुवंशे, ५।१६ ।
 “तस्मै स्नयावेशविवर्जिताय” ।)
 आवेशनं, स्त्री, (आविशतेऽस्मिन् । आड् + विष् +
 ल्युट्) शिष्टपशला । इत्यमरः ॥ (मनुः, ६।२६५ ।
 “जीर्णोद्यानान्तरस्थानि कारकवेशनानि च” ।
 (भावे ल्युट्) । भूतावेशः । (यथा, साहित्यदर्पणे
 ३ परिच्छेदे ।
 “मनःक्षेपस्वप्सारो यद्वाद्यावेशनादिजः” ।)
 प्रवेशः । इति मेदिनी ॥ कोपः । इति धरणी ॥
 परिवेशः । इति हेमचन्द्रः ॥
 आवेशकः, त्रि, (आवेशं संरम्भं प्रापः । आवेश +
 ठञ्) आगन्तुः । अतिथिः । इत्यमरः ॥ स्त्रीयं ।
 असाधारणं । तत्पर्यायः । अन्वासाधारणं २
 प्रातिष्ठितं ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 आवेष्टकः, पुं, (आड् + वेष्ट + ल्युट्) प्राचीरादिः ।
 इति हलायुधः ॥ पाँचिल वेडा इत्यादि भाषा ॥
 आवोधनं, स्त्री, (आड् + वध् + ल्युट्) ज्ञानम् ।
 बुद्धिः ॥
 आशंसा, स्त्री, (आड् + शन्श् + अड् + टाप्) ।
 इच्छा । आकाङ्क्षा । इति हेमचन्द्रः ॥
 (रघुवंशे, १२।४४ ।
 “निदधे विजयाशंसां चापे सीताञ्च लक्ष्मणे” ।)
 आशंसिता, [क्त] त्रि, (आड् + शन्श् + ढच्) ।
 आशंसाकर्त्ता ॥ आकाङ्क्षाशीलः । इत्यमरः ॥

आशंसुः, त्रि, (आड् + शन्श् + उ) । आशंसिता ।
 इच्छुः ॥ इत्यमरः ॥
 आशक्तः, त्रि, (आड् + शक् + क्तः) सन्यक्प्रकृति-
 विशिष्टः ॥
 आशङ्गा, स्त्री, (आड् + शक् + अ + टाप्) भयं ।
 चासः । इति हेमचन्द्रः ॥ (संशयः, वितर्कः) ।
 शाकुन्तले, प्रथमाङ्के ।
 “नष्टाशङ्गा हरिश्चाश्रितो मन्दमन्दं चरन्ति” ।
 कथासरित्सागरे, १४ तरङ्गे ।
 “तत् श्रुत्वा विगताशङ्कस्तामकारणदूषिताम्” ।)
 आशनः, पुं, (अशन + सार्धं अण्) अशनवृद्धः ।
 इति भरतः द्विरूपकोषश्च ॥
 आशयः, पुं, (आड् + शीङ् + अच्) अभिप्रायः ।
 पनसवृद्धः । आधारः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥
 विभवः । किम्यचानः । चेतः । अजीर्णं । कोष्ठा-
 गारं । इत्यजयपालः । धर्माधर्मौ । अदृष्टं । इति
 कुमुदाञ्जलिः ॥ (अभिप्रायार्थे यथा, कथासरित्-
 सागरे, १२ तरङ्गे ।
 “तन्नालोकाशयं बुद्धा तस्य सोऽपि वसन्तकः” ।
 चित्तार्थे यथा, भगवद्गीतायां, १०।२० ।
 “अहमात्मा गुडुकेण सर्वभूताशये स्थितः” ।
 “आशयाः सम” । “आशयास्तु वाताशयः पित्ता-
 शयः श्लेष्माशयो रक्ताशय आमाशयः पक्वाशयो
 मूत्राशयः स्त्रीयां गर्भाशयोऽप्युच्यते” इति । सुश्रुतः ॥)
 आशयाश्रयः, पुं, (आश्रयेऽनेत्याशयः । अश् +
 आधारः । तमन्नाति । कर्मलक्षणम्) आश्रयाश्रयः ।
 अग्निः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥
 आशरः, पुं, (आश्रयाति प्रु हिंसायां + पचाद्यच्) ।
 अग्निः । राक्षसः । इति मेदिनी ॥
 आशा, स्त्री, (आ समन्तात् अच्युते आप्रोतीति ।
 आड् + अश् + पचाद्यच् + टाप्) दीर्घाकाङ्क्षा ।
 आशयता इत्या । (यथा, शान्तिप्रतके, ४।२६ ।
 “आशा नाम नदी मनोरथजला इत्यातरङ्गाकुला” ।
 दिक् । इत्यमरः ।
 वासवाशासुखे भाति इन्दुश्चन्दनविन्दुवत्” ॥
 इति साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे । खनामख्याता
 दत्तप्रजापतिकन्या । यथा, हरिवंशे,—
 “श्रीर्द्धितस्तथा कीर्त्तिराश मेधा च सुवता” ॥)
 आशाढः, पुं, आशाढमासः । प्रतिनां पक्षाशदशः ।
 इत्यमरटीका द्विरूपकोषश्च ॥
 आशाढा, स्त्री, पूर्वार्धाढानह्वं । उत्तरभाषा च ॥
 आशापुरसम्भवः, पुं, (आशापुरात् सम्भवो यस्य ।)
 भूमिजगुम्बुलः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 आशाशान्तः, पुं, (आशाया शान्तः । षष्ठीतत्) समा-
 शान्तः । भिषद्भूते,—
 “आशाशान्तः कुसुमसदृशं प्रायशील्यङ्गनां ।
 सद्यः पाति प्रणयि हृदयं विप्रयोगे रुचि” ॥)
 प्रत्याशा । मर्कटजालकं । माकड़सार जाल इति
 भाषा । इति मेदिनी ॥
 आश्रितं, त्रि, (आड् + अश् + क्तः) अश्रितं । भुक्तं
 इति जटाधरः ॥
 आश्रितकृवीनं, त्रि, (आश्रिता भोजिता गावो यत्र

अश्रुत्वाश्रितङ्गुलमिति खः । निपातनात्
 पूर्वस्य मुम्) । आश्रिताकृवीनं । गावो यत्राश्रिताः
 पुरा । इत्यमरः ॥ (यथा मट्टिकाये ४र्थं सर्गे ।
 “हित्वाश्रितकृवीनानि फलैर्यत्राश्रितम्भवम्” ।)
 पूर्वं ये स्थाने गुरु चरिषाकृति भाषा ।
 आश्रितम्भवं, स्त्री, (आश्रित + भू + खच् + मुमा-
 गमः) । अन्नादि । दमौ पुं । इति मेदिनी ॥ (यावता
 अन्नेन अतिथ्यादिः भोजितः दमोभवति तावत्
 अन्नादिकम् । यथा, मट्टिकाये ४र्थं सर्गे,—
 “हित्वाश्रिताकृवीनानि फलैर्यत्राश्रितम्भवम्” ।)
 आश्रिता [क्त] त्रि, (आ अन्नातीति । आ + अश् +
 ढच्) वज्रभोजनशीलः । अतिप्रयभोक्ता । इति
 हेमचन्द्रः ॥
 आश्रिरः, पुं, (आ + अश् + किरच्) राक्षसः ।
 अग्निः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुद्यादित्तिः ॥
 (सूर्यः ।)
 आश्रीः, [स] स्त्री, (आड् + शास् + क्तिप् + उप-
 धाया इत्वम्) आश्रीर्वादिः । सर्पदन्तः । इत्यमरः ॥
 वृद्धिनामौषधिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हित-
 प्रार्थनं, अभीष्टवृद्धिप्रार्थनं । यदुक्तं,—
 “वात्सल्यात् यत्र मान्येन कनिष्ठस्याभिधीयते ।
 इष्टावधारकं वाक्यमाश्रीः सा परिकीर्त्तिता” ॥
 यथा, कुमारे ७।४७ ।
 “तस्मै जयाश्रीः सवृजे पुरस्तात्” ॥)
 आश्री, स्त्री, (आड् + अश् + अच् + डीप्) हित-
 शंसनं । अहिदन्तः । सर्पविधं । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ [इति विषयविद्या ॥
 “आश्री तालुगता दंष्ट्रा तथा दृष्टो न जीवति” ।
 आश्रीर्वादिः, पुं, (आश्रिषो वाटः षष्ठीतत्) आश्रीर्व-
 चनं । मङ्गलप्रार्थना ॥ (यथा, मनुः । २।३३ ।
 “मङ्गल्यं दीर्घवर्णान्तामाश्रीर्वादिभिधानवत्” ।)
 आश्रीविषः, पुं, (आश्रिषि दंष्ट्रायां विषमस्य सः
 पृथोदरादित्वात् साधुः) । सर्पः । इत्यमरः ॥
 रघुवंशे,—३।५७ ।
 “गह्वरदाश्रीविषभोमदशैः” ।
 आश्रुः, पुं, स्त्री, (अश् + उण्) प्रादुर्गतलसमुद्भव-
 धान्यं । आउश इति भाषा । तत्पर्यायः । श्रीहिः
 २ पाटलः ३ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । पाके
 अस्त्वत्वम् । पित्तकारित्वम् । गुणत्वञ्च । इति
 राजवल्लभः ॥
 आश्रु, स्त्री, (अश्नुते इति । अश्नुच् आश्री उण्) ।
 शीघ्रम् । झुतम् । (यथा शाकुन्तले १ अङ्के ।
 (“तदाश्रु कृतसन्धानं प्रतिसंहर सायकम्” ।)
 सत्त्वगामि चेतु त्रि । इत्यमरः ॥
 आश्रुगः, पुं, (आश्रु शीघ्रं गच्छतीति । आश्रु + गम्
 + ड) वायुः । नायः । (रघुवंशे, १२।६९ ।
 “रावणस्यापि रामास्तो भित्वा हृदयमाश्रुगः” ।)
 शीघ्रगामिनि, त्रि । इत्यमरः ॥ मनुः ४।६८ ।
 (“विनीतैस्तु ब्रजेन्नित्यमाश्रुगैर्लक्ष्यान्वितैः” ।)
 आश्रुपत्नी, स्त्री, शङ्खकीजता । इति रत्नमाषा ॥
 आश्रुश्रीहिः, पुं, (आश्रुः श्रीहिः) । अश्रुश्रीन् । इत्य-
 मरटीकायां भरतमुकुटौ ॥